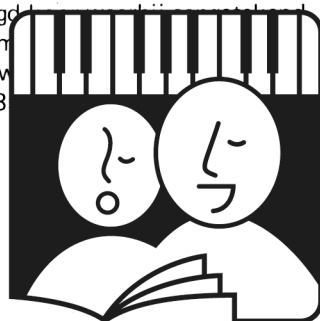

De „Deutsche Messe“ van Franz Schubert wordt in vele bewerkingen uitgevoerd. Hieronder treft U de oorspronkelijke versie voor gemengd koor. De bewerking moet worden dat in Schuberts tijd de twee bovenste stemmen en -alten werden bezet. Schuberts broer Ferdinand bewerkte de muziek voor drie jongensstemmen (eventueel vrouwenkoor) en in 1845 werd de bewerking voor mannenkoor.

Deutsche Messe

INHOUD

1. Introitus (Zum Eingang)
2. Gloria (Zum Gloria)
3. Credo (Zum Credo)
4. Offertorium (Zum Offertorium)
5. Sanctus (Zum Sanctus)
6. Communio (Nach der Wandlung)
7. Agnus Dei (Zum Agnus Dei)
8. Finale (Schlussgesang)

1. INTROITUS (Zum Eingang)

Deutsche Messe von Franz Schubert

Wen - den, wenn Gram und Schmerz mich drü - cken? Wem
 chthät - te, was wär' mir Erd' und Him - mel? Ein
 wen - den als zond' en leed mij kwel - len? Tot
 st mis - sen, hoe zou ik kun - nen le - ven in

mf

Franz Schubert

künd' ich mein Ent - zü - cken, wenn freu - dig
 Bann - ort je - de Stät - te, ich selbst in
 wien zal ik mij rich - ten, als blij - de
 de - ze don - k're we - reld, ver van Uw

Dir, zu Dir o Va - ter, komm' ich in Freud' und Lei - den, Du
 bist's, der mei - nen We - gen ein sich' - res Ziel ver - lei - het, und
 U, op U o Va - der, wil'k mijn ver - trou - wen stel - len. Gij
 leert mij om mijn le - ven in U - we hand te ge - ven. Gij

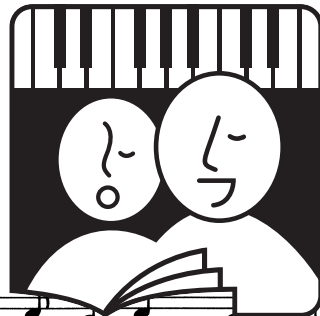
p *mf*

Freu - den, Du hei - lest je - den Schmerz.
 wei - het zu sü - ssem Hei - mat - land.
 - vreug - de, Gij heelt ook al mijn smart.
 duis - ter naar't eeu - wig, za - lig licht.

p

2. GLORIA

Mit Majestät (M.M. ♩ = 69)

f

Eh - re, Eh - re sei Gott in der Hö - he!
 E - re, e - re zij God in de ho - ge!

p

Sin - get der himm - li - schen se - li - ge Schar.
 Zingt met het he - mel - se en - ge - len - koor.

f

Eh - re sei Gott in der Hö - he!
 e - re zij God in de ho - ge!

pp

Stam - meln auch wir, die die Er
 Laat het ook klin - ken de we

1e keer: kwartet
 2e keer: koor

p

Stau - nen nur kann ich und stau - nend mich freu'n,
 Zien wij het won - de - re werk U - wer han - den,

mf

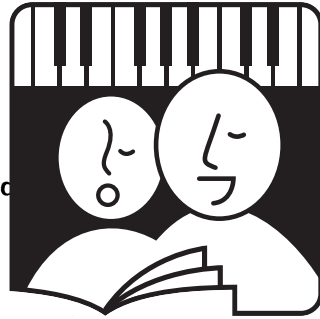
Va - ter der Wel - ten! Doch stimm' ich mit ein:
 Va - der der Schep - ping, dan zin - gen ook wij:

ff

Eh - re sei Gott in der Hö - he!
 e - re zij God in de ho - ge!

3. CREDO

(Zum Evangelium und Credo)

Le - ben regt, und re - get sich, und
 sei - ner Leh - re heil' - ger Strahl wed
 kiemt er le - ven o - ver - al in
 komst op aard heeft ons ge - red. Hij

Nicht zu langsam (M.M. ♩ = 80)

1. Noch lag die Schöp-fung form-los da nach hei - li - gem Be - richt, da
 2. Der Mensch lag auch in Geis - tes-nacht, er-starrt von dunk-lem Wahn; der
 1. De schep - ping lag in het be - gin in dui - ter - nis zo dicht. Toen
 2. In don - ker - heid lag ook de mens, ge - boeid in sa - tans macht. De

vor. Und ü - ber - all, all ü - ber - all tönt
 fern; und al - le Her - zen po - chen Dank, und
 dijs en dankt de Schep - per van het Al: Hem
 weer, en al - le har - ten lo - ven Hem en

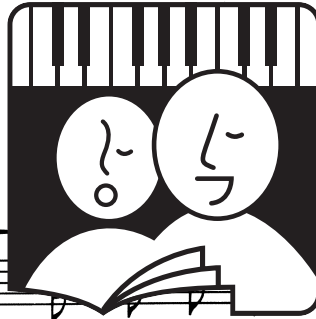
ver - de Licht! Er sprach's und es ward Licht. Und
 es war Licht und hel - ler Tag bricht an. Und
 wor - de licht! Hij sprak en er was licht. Dan
 het werd licht, ver - dre - ven was de nacht. Zijn

em - por, tönt Preis und Dank em - por.
 den Herrn, und prei - sen Gott, den Herrn.
 en prijs, Hem zij lof, eer en prijs.
 de Heer, en prij - zen God, de Heer.

4. OFFERTORIUM

(Zum Offertorium)

Sehr langsam (M.M. ♩ = 50)

1. Du gabst, o Herr, mir Sein und Le - ben, und Dei - ner
 2. Wohl mir! Du willst für Dei - ne Lie - be ja nichts als
 3. Mich selbst o Herr, mein Tun und Den - ken und Leid und
 1. Gij schonk o lie - ve Heer mij le - ven en gaf mij
 2. Gij wilt mij Heer, Uw lief - de ge - ven en vraagt van
 3. Neem Heer mijn hart, mijn geest, mijn le - ven, mijn leed, mijn

mf

ge - ben? Nur dan - ken kann ich, mehr doch
 Lie - be soll mei - nes Le - bens Won - ne
 Op - fer dies Her - zens - op - fer auch von
 ge - ven? Slechts dan - ken kan ik U mijn
 ge - ven. Gij maakt met mij een nieuw be -
 ge - ven. Neem Heer, dan ook mijn of - fer

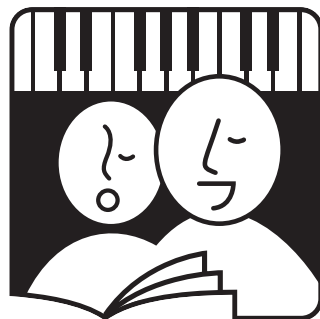
h Licht. Was kann da - für, ich Staub, Dir
 - lein; und Lie - be dank - er - füll - te
 Dir; Herr nimm durch dei - nes Soh - nes
 - bod. Wat kan ik, zon - daar, U her -
 min. Mijn zon - den wilt Gij mij ver -
 U. Gij hebt U - zelf aan mij ge -

p

dan - ken kann ich, mehr doch nicht.
 mei - nes Le - bens Won - ne sein.
 Her - zen - op - fer auch von mir.
 dan - ken kan ik U, mijn God.
 maakt met mij een nieuw be - gin.
 Heer, dan ook mijn of - fer nu.

pp

5. SANCTUS
(Zum Sanctus)

Sehr langsam (M.M. ♩ = 56)

pp

1. Hei - lig, hei - lig, hei - lig, hei - lig ist der
 2. Hei - lig, hei - lig, hei - lig, hei - lig ist der
 1. Hei - lig, hei - lig, hei - lig, hei - lig is de
 2. Hei - lig, hei - lig, hei - lig, hei - lig is de

pp

Hei - lig, hei - lig hei - lig,
 Hei - lig, hei - lig hei - lig,
 Hei - lig, hei - lig hei - lig,
 Hei - lig, hei - lig hei - lig,

Heer;

fp

pp *f*

hei - lig ist nur Er!
 hei - lig ist nur Er!
 Hem al - leen zij eer!
 Hem al - leen zij eer!

pp

pp

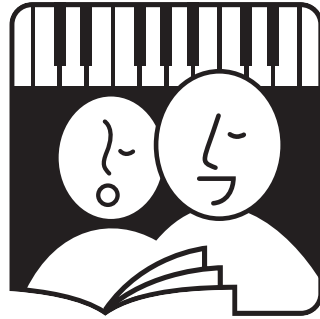
gon - nen, Er, der im - mer war, e - wig
 Lie - be, al - les rings - um - her! Hei - lig,
 gon - nen, nim - mer eind' - gen zal, eeu - wig
 lief - de, vloe - en in Hem saam; hei - lig

pp

tet, sein wird im - mer - dar
 lig, hei - lig ist der Herr!
 lijk, d'Een' - ge is en 'tAl!
 re hei - lig is Zijn Naam!

fp

6. COMMUNIO
(Nach der Wandlung)

Mässig (M.M. ♩ = 80)

1. Be - trach - tend Dei - ne Huld und Gü - te, o mein Er - lö - ser
 2. Wir op - fern hier, nach Dei - nem Wor - te, auf Dei - nem hei - li -
 1. Ge - den - kend Uw ge - naad' en goed - heid, o mijn Ver - los - ser
 2. Hier zijn wij dan bij - een ge - ko - men, o Heer, ver - e - nigd

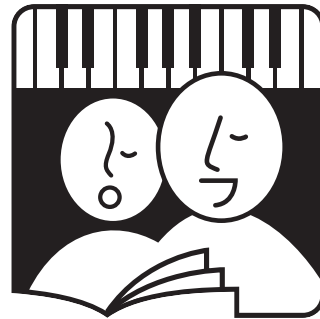
Krei - se Dei - ner Teu - ren Dich. Du
 Geis - tes Aug' wird Dich ge - wahr. Her
 Uw dis - cip' - len aan Uw zij. Gij
 dit tot mijn ge - dach - te - nis". Hee

reichst den Be - cher. Du sprichst das ist mein Leib, mein Blut, nehmt
 Tod ge - tra - gen, um uns das Le - ben zu ver - leih'n, lass
 reikt de be - ker. Gij spreekt: dit is mijn lijf, mijn bloed. Eet,
 schuld ge - dra - gen om ons te red - den van de dood. Wil

h' ich beim letz - ten A - bens - mah - le im
 d Du mein Hei - land bist zu - ge - gen, des
 e ik aan de - ze Heil' - ge Maal - tijd al
 j heb - ben U - we stem ver - no - men: „doe

t mei - ner Lie - be, wenn op - frend ihr ein Gle - iches tut.
 ls - brot uns La - bung im Le - ben und im To - de sein.
 n lief - de ze - ker, als gij dit Mij her - den - kend doet.
 le - vens - da - gen ons spi - zen met Uw he - mels brood.

7. AGNUS DEI
(Zum Agnus Dei)

Mässig (M.M. ♩ = 80)

p

1. Mein Hei - land, Herr und Meis - ter! Dein Mund so se - gen -
 2. Herr, uns' - re Lie - be al - le, die nun be - reits von
 1. Mijn Hei - land, Heer en Mees - ter, met god - de - lijk ge -
 2. Ge - denk o Heer, ook al - len, die ons zijn voor - ge -

p

ch einst das Wort des Hei - les: Der
 s Land des Frie - dens gin - gen, nimm
 ot G'als een Lam ge - dra - gen der
 't Rijk van licht en vre - de. Zie

p

p

Frie - de sei mit euch! O
 sie, nimm sie zu Dir! Lasst
 we - reld zwa - re schuld. Gij
 hen in lief - de aan. Geef

p

p

tilg - te der Mensch - heit schwe - re Schuld, send'
 fin - den! O, se - li - ger Ver - ein, wenn
 red - ding: Mijn vre - de geef ik u, zend
 een - maal met al Uw heil' - gen saam U

p

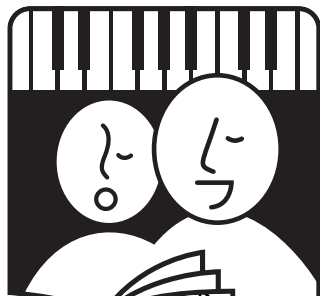
mf

Frie - den durch Dei - ne Gnad' und Huld.
 s - frie - dens zu - sam - men uns er - freu'n!
 - na - de Uw zaal' - ge vre - de nu.
 in prij - zen tot glo - rie van Uw Naam!

mf

8. FINALE
(Schlussgesang)

Nicht zu langsam (M.M. ♩ = 63)

p *mf*

Herr du hast mein Fleh'n ver-nom-men, se-lig pocht's in mei-ner Brust,
Heer wij zijn tot U ge-ko-men, Gij deed ons Uw woord ver-staan;

p *mf*

p *mf*

in die Welt hin-aus, ins Le-ben folgt mir nun des Him-mels Lust.
wil ons thans Uw ze-gen ge-ven. Geef ons moed om voort te gaan.

mf

mf

mir na-he, ü-ber-all und je-der-zeit,
wei-lijk we-zen, sta ons Heer, dan steeds ter-zij.

mf

f *p*

al-ler Or-ten ist Dein Tem-pel, wo das Herz si
Waar wij toe-ven, waar wij dwa-len, o-ver-al z

f *p*

p

Seg-ne Herr, mich und die Mei-nen, Seg-ne un-ser Le-bens-
Ze-gen Heer, zo al Uw kin-d'ren, ze-gen on-ze le-vens-

p

mf

gang! Al-le un-ser Tun und Wir-ken, sei ein
gang, op-dat wij met on-ze wer-ken, e-ren

mf

ff

ge-sang, sei ein from-mer Lob-ge-sang.
ge-sang, e-ren U met lof-ge-zang.

ff